Súd:	Krajský súd Prešov
Spisová značka:	6To/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8120010914
Dátum vydania rozhodnutia:	12. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Emil Dubňanský
ECLI:	ECLI:SK:KSPO:2020:8120010914.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD. L.LM., MBA na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. augusta 2020, v trestnej veci obvineného G. C., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/47/2020 zo dňa 29. júna 2020, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnuté uznesenie a

podľa § 215 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku a § 9 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku z a s t a v u j e trestné stíhanie obvineného G. C., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom L. XX, okr. L.-okolie, pre skutok právne kvalifikovaný obžalobou prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov, sp. zn. 1 Pv 564/19/7707 zo dňa 27.05.2020 ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

-spoločne s G. T., ktorého vec bola z dôvodu jeho neprítomnosti vylúčená na samostatné konanie, na základe elektronickej žiadosti Y. M. na adrese a@b.c zo dňa 14.05.2012, o sprostredkovanie úveru v dohodnutej výške 43.000,- Eur, ju telefonicky kontaktovali z čísla mobilného operátora 0902 644 076 pod vymysleným menom D. a vyžiadali si od nej ako zálohu za sprostredkovanie úveru sumu 699,- Eur, následne Y. M. dňa 16.05.2012 v čase 09:09 hod. v pobočke F. v D. na účet č. 2912975694, ktorého zriaďovateľom bol B. D., ktorému všetky doklady patriace k účtu, vrátane bankomatovej karty, niekto odcudzil, vložila finančnú hotovosť 150,- Eur, po telefonickom potvrdení platby vložila v čase o 12:27 hod. ďalších 200,- Eur a v čase 15:17 hod. ďalších 250,- Eur na ten istý účet, pričom v ďalšej telefonickej komunikácii jej oznámili, že v najbližšej dobe príde kuriér so zmluvou o úvere, čo sa však nestalo, následne dňa 17.05.2012 telefonovali Y. M. a žiadali o úhradu ďalších 99,- Eur plus ďalšie penále za oneskorenú platbu vo výške 150,- Eur, pričom argumentovali, že tieto peniaze si žiada samotný investor, ktorý zabezpečí dohodnutý úver v deklarovanej výške 43.000,- Eur, pričom ďalšie platby Y. M. odmietla uhradiť s odôvodnením, že už peniaze nemá a že chce od dohody o sprostredkovanie úveru odstúpiť, pričom jej uviedli v telefonickej komunikácii, že o odstúpenie musia požiadať investora, čo bude trvať asi 30 dní a od tejto doby sa odmlčali, číslo na ktorom komunikovali bolo nedostupné a Y. M. sa viac neozvali, pričom už v čase komunikácie s poškodenou vedeli, že žiadny úver jej nesprostredkujú, ani takú možnosť nemali, čím ju uviedli do omylu, zaplatenú zálohu jej nevrátili a svojím konaním tak spôsobili pre Y. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. č. XXX, okr. E., škodu vo výške 600,- Eur,

p r e t o ž e trestné stíhanie je neprípustné pre p r e m l č a n i e.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov uznesením sp. zn. 41T/47/2020 zo dňa 29. júna 2020 podľa § 241 ods. 1 písm. g/ Tr. poriadku v spojení s § 216 ods. 1 Tr. poriadku podmienečne zastavil trestné stíhanie obv. G. C., nar. X.X.XXXX v L., trvale bytom L. XX, okr. L. - okolie, ohľadne skutku, ktorý mal spáchať tak, že

-spoločne s G. T., ktorého vec bola z dôvodu jeho neprítomnosti vylúčená na samostatné konanie, na základe elektronickej žiadosti Y. M. na adrese a@b.c zo dňa 14.5.2012 o sprostredkovanie úveru v dohodnutej výške 43.000,- Eur ju telefonicky kontaktovali z čísla mobilného operátora 0902 644 076 pod vymysleným menom D. a vyžiadali si od nej ako zálohu za sprostredkovanie úveru sumu 699,- Eur, následne Y. M. dňa 16.5.2012 v čase 09:09 hod. v pobočke Tatrabanky v Prešove na účet č. 2912975694, ktorého zriaďovateľom bol B. D., ktorému všetky doklady patriace k účtu, vrátane bankomatovej karty, niekto odcudzil, vložila finančnú hotovosť 150,- Eur, po telefonickom potvrdení platby vložila v čase o 12:27 hod. ďalších 200,- Eur a v čase 15:17 hod. ďalších 250,- Eur na ten istý účet, pričom v ďalšej telefonickej komunikácii jej oznámili, že v najbližšej dobe príde kuriér so zmluvou o úvere, čo sa však nestalo, následne dňa 17.5.2012 telefonovali Y. M. a žiadali o úhradu ďalších 99,- Eur plus ďalšie penále za oneskorenú platbu vo výške 150,- Eur, pričom argumentovali, že tieto peniaze si žiada samotný investor, ktorý zabezpečí dohodnutý úver v deklarovanej výške 43.000,- Eur, pričom ďalšie platby Y. M. odmietla uhradiť s odôvodnením, že už peniaze nemá a že chce od dohody o sprostredkovanie úveru odstúpiť, pričom jej uviedli v telefonickej komunikácii, že o odstúpenie musia požiadať investora, čo bude trvať asi 30 dní a od tejto doby sa odmlčali, číslo na ktorom komunikovali bolo nedostupné a Y. M. sa viac neozvali, pričom už v čase komunikácie s poškodenou vedeli, že žiadny úver jej nesprostredkujú, ani takú možnosť nemali, čím ju uviedli do omylu, zaplatenú zálohu jej nevrátili a svojím konaním tak spôsobili pre Y. M., nar. X.XX.XXXX, bytom Z. č. XXX, okr. E., škodu vo výške 600,- Eur,

obžalobou prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov, zo dňa 27.5.2020, sp. zn.: 1Pv-564/19/7707, kvalifikovaného ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

pretože obvinený s takýmto zastavením súhlasil, k spáchaniu skutku sa priznal, uzatvoril s poškodeným dohodu o náhrade škody a vzhľadom na osobu obvineného a na okolnosti prípadu, považoval okresný súd takéto rozhodnutie za dostačujúce.

Podľa § 216 ods.2 Trestného poriadku bola obvinenému určená skúšobná doba v trvaní 5 (päť) rokov.

Súčasne prvostupňový súd prikázal obvinenému podľa § 216 ods. 3 Trestného poriadku, aby uhradil škodu v priebehu skúšobnej doby.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote osobne na okresný súd sťažnosť prokurátor, pričom v zdôvodnení okrem iného konštatuje, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu a domnieva sa, že samosudca nesprávne vyhodnotil zákonom stanovené podmienky pre možnosť vydania uznesenia o podmienečnom zastavení trestného stíhania. Podľa názoru prokuratúry je evidentné, že v tejto veci zákonné podmienky na postup podľa § 216 ods. 1 Tr. poriadku splnené neboli. Z odôvodnenia súdneho uznesenia vyplýva, že obvinený prehlásil, že spáchal skutok a že už čiastočne mal aj nahradiť škodu nárokovanú poškodenou osobou, čo by evokovalo splnenie podmienok uvedených v písmenách a) a b) odseku 1 § 216 Tr. poriadku. Na druhej strane však poukazuje aj na ustanovenie písmena c) § 216 Tr. poriadku a v tomto smere už napadnuté uznesenie nepovažuje za zákonné. Poukazuje na to, že podľa aktuálneho odpisu registra trestov bol obv. G. C. celkom dvakrát právoplatne odsúdený (inak správe má byť 3-krát) pre úmyselné trestné činy. Z týchto troch záznamov sú pritom dva záznamy pre rovnakú trestnú činnosť, pre akú bola na neho v tejto veci podaná obžaloba. Ak sa pozrieme na časové okolnosti skorších stíhaní obv. G. C., tak prvý záznam v odpise registra trestov je z r. 1999, kde bolo stíhanie pre podvod podmienečne zastavené so skúšobnou dobou do 20.07.2000. Rovnako pre podvod bol G. C. odsúdený aj 20.04.2016 rozsudkom OS Košice II. sp. zn. 5 T 24/16, kde mal skutok páchať v období od 16.08.2012 do 12.11.2012, obvinenie mu bolo vznesené 10.04.2014 a doručené 25.04.2014. Teraz stíhaný skutok mal G. C. spáchať 16.05.2012, je teda nepochybné, že tento čiastkový útok tvorí pokračovanie v trestnej činnosti vo vzťahu k čiastkovým útokom, za ktoré bol právoplatne odsúdený vyššie citovaným rozsudkom OS Košice II sp. zn.. 5 T 24/16. Za okolností, kedy by nebolo rozhodnuté, že sa osvedčil, by teda prichádzalo do úvahy uloženie spoločného trestu. Samotná táto okolnosť v spojení so skoršími stíhaniami M. C., hoci sa na obv. G. C. hľadí, ako na netrestaného, podľa jeho názoru, nedovoľuje vysloviť záver, že takéto rozhodnutie považuje v tomto prípade za dostačujúce. Je zjavné, že ani skoršie stíhanie za podvod neviedlo k žiaducej náprave obv. G. C., čo v spojení s početnosťou čiastkových útokov v ďalšom prípade a v spojení aj s týmto jedným čiastkovým útokom pokračovacieho zločinu (v prípade, ak by nebolo rozhodnuté o osvedčení) podvodu neumožňuje vysloviť

záver, že podmienečné zastavenie trestného stíhania v tomto prípade bude postačujúce na nápravu obvineného. Z týchto dôvodov navrhol zrušiť napadnuté uznesenie okresného súdu a súčasne podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku tomuto súdu uložiť vo veci konať a rozhodnúť.
Krajský súd na podklade takto podanej sťažnosti okresného prokurátora podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a dospel k záveru, že na podklade sťažnosti prokurátora je potrebné vo veci rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a to z týchto dôvodov.

V prieskumnom konaní bolo zistené, že konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu bolo v súlade so zákonom. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd poukázal na to, že na obvineného bola podaná obžaloba pre podvod, pričom páchateľa tohto prečinu možno potrestať trestom odňatia slobody až na dva roky. Po preskúmaní obsahu spisu sa súd stotožnil s právnou kvalifikáciou uvedeného skutku tak, ako to je uvedené v obžalobe. Obvinený, dňa 12.2.2020, pred povereným príslušníkom PZ, počas svojho výsluchu vyhlásil, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný, pričom súhlasil s prípadným podmienečným zastavením trestného stíhania. Svoj skutok oľutoval. Prvostupňový súd nemá pochybnosti o tom, že vyhlásenie obvineného bolo vykonané slobodne, vážne a zrozumiteľne za účelom dosiahnutia rozhodnutia o podmienečnom zastavení trestného stíhania. V konaní pred mediačným a probačným úradníkom mal okresný súd za preukázané, že obvinený dňa 26.6.2020 uhradil v hotovosti poškodenej časť spôsobenej škody vo výške 300,-Eur a následne uzatvoril s poškodenou dohodu o náhrade zvyšnej časti škody vo výške 300,- Eur s tým, že túto sumu bude uhrádzať v mesačných splátkach po 50,-Eur, počnúc mesiacom júl 2020. Na obvineného sa hľadí, akoby doposiaľ nebol odsúdený. V mieste trvalého bydliska mu nič negatívne nevytýkajú. Obvinený bol doposiaľ päťkrát priestupkovo postihnutý za menej závažné priestupky na úseku cestnej premávky. Po vyhodnotení vyššie uvedených skutočností mal preto súd prvého stupňa za to, že sú splnené podmienky v zmysle § 216 ods. 1 Tr. poriadku pre podmienečné zastavenie trestného stíhania obvineného, a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku napadnutého uznesenia. Zároveň určil v zmysle § 216 ods. 2, ods.3 Tr. poriadku obvinenému skúšobnú dobu v trvaní piatich rokov, v rámci ktorej je obvinený povinný, najneskôr k dňu ukončenia plynutia skúšobnej doby, uhradiť spôsobenú škodu.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že na obvineného podal prokurátor na okresnom súde dňa 29.05.2020 obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, na skutkovom základe, ako je to uvedené vyššie. K spáchaniu skutku obvineným malo dôjsť v období od 14.05.2012 do 17.05.2012.

Podľa § 215 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku, prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak
je trestné stíhanie neprípustné podľa § 9.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku, trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané.

Podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 87 ods. 1 Tr. zákona, trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je
a) tridsať rokov, ak ide o zločin, za ktorý tento zákon dovoľuje uložiť trest odňatia slobody na doživotie,
b) dvadsať rokov, ak ide o zločin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej desať rokov,
c) desať rokov, ak ide o ostatné zločiny,
d) päť rokov, ak ide o prečin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky,
e) tri roky pri ostatných prečinoch.

Podľa ods. 2 tohto paragrafu, do premlčacej doby sa nezapočítava
a) doba, po ktorú nebolo možné páchateľa postaviť pred súd pre zákonnú prekážku,
b) doba, po ktorú sa páchateľ zdržiaval v cudzine s úmyslom vyhnúť sa trestnému stíhaniu,
c) skúšobná doba podmienečného zastavenia trestného stíhania,

d) doba, po ktorú bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia, alebo
e) doba, po ktorú bolo prerušené trestné stíhanie.

Podľa ods. 3 § 87 Tr. zákona, premlčanie trestného stíhania sa prerušuje
a) vznesením obvinenia pre trestný čin, o ktorého premlčanie ide, ako aj po ňom nasledujúcimi úkonmi orgánu činného v trestnom konaní, sudcu pre prípravné konanie alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchateľa, alebo
b) ak páchateľ spáchal v premlčacej dobe úmyselný trestný čin.

Podľa § 87 ods. 4, prerušením premlčania sa začína nová premlčacia doba.

Ako to už bolo vyššie uvedené, prokurátor podal obžalobu na obv. G. C. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody až na dva roky. Vychádzajúc z ust. § 87 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona, trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je u tohto prečinu tri roky.

Z vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že uznesením povereného príslušníka OO PZ Sabinov ČVS:ORP-1098/SB-PO-2012 zo dňa 20.07.2012 bolo v tejto trestnej veci začaté trestné stíhanie za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona voči neznámemu páchateľovi. K vzneseniu obvinenia G. T. a G. C. pre tento skutok došlo dňa 13.01.2020, teda po viac ako 7 rokoch a 5 mesiacoch.

Z chronologického sledu udalostí je potom potrebné uviesť, že dňa 18.1.2013 bolo podľa § 228 ods. 2 písm. a/ Tr. poriadku prerušené trestné stíhanie, pretože pre neprítomnosť svedka G. T., nebolo možné vec náležite objasniť. Dňa 17.02.2015 vydal poverený príslušník PZ uznesenie o pokračovaní v trestnom stíhaní, lebo dôvod prerušenia pominul. Následne bolo dňa 17.3.2015 opätovne podľa § 228 ods. 2 písm. a/ Tr. poriadku prerušené trestné stíhanie, pretože pre neprítomnosť svedka G. T., ktorý by sa mal zdržiavať v Anglicku, nebolo možné vec náležite objasniť. Dňa 01.04.2015 znovu došlo k pokračovaniu v trestnom stíhaní vo veci, ktoré bolo prerušené dňa 12.01.2016, pre ten istý dôvod uvedený vyššie. Pokynom okresného prokurátora zo dňa 21.7.2016 bolo okrem iného uložené konajúcemu policajtovi vypočuť k veci podozrivého G. C., aj s ohľadom na skutkové závery uvedené v rozsudku Okresného súdu Košice II. sp. zn. 5T/24/2016 zo dňa 20.04.2016. Zo správy OO PZ Košice - Západ zo dňa 03.08.2016 vyplýva, že nebolo možné vykonať výsluch svedka G. C., pretože šetrením na uvedenej adrese bolo zistené, že svedok začiatkom júna 2016 odcestoval do Anglicka. Rovnaké skutočnosti sú uvedené aj v správach tohto oddelenia zo dňa 31.12.2016, 13.07.2017, 14.02.2018, 25.10.2018. Zo správy OO PZ Sabinov adresovanej Okresnej prokuratúre Prešov zo dňa 18.6.2019 vyplýva, že svedok G. C. by sa mal v súčasnosti zdržiavať v mieste trvalého pobytu L., pričom žiadosťou zo dňa 5.9.2019 bolo požiadané OO PZ Čaňa o vypočutie G. C. v procesnom postavení svedka. Uznesením povereného príslušníka PZ zo dňa 8.9.2019 bolo rozhodnuté o pokračovaní v trestnom stíhaní a dňa 09.09.2019 bol vypočutý G. C. ako svedok, ktorý využil svoje právo podľa § 130 ods. Tr. por. a vo veci odmietol vypovedať. Dňa 17.11.2019 došlo znova k prerušeniu trestného stíhania, keďže z výsluchu svedka G. C. neboli zistené skutočnosti, ktoré by viedli k náležitému objasneniu veci a zároveň pre svedka G. T., nie je možné vec náležite objasniť. Pokynom prokurátora zo dňa 04.12.2019 bolo uložené vydať uznesenie o pokračovaní v trestnom stíhaní a následne uznesenie o stíhaní G. T. a G. C.. Dňa 31.12.2019 bolo vydané uznesenie o pokračovaní v trestnom stíhaní a dňa 13.01.2020, ako je to už uvedené vyššie, aj uznesenie o vznesení obvinenia G. T. a G. C. pre skutok, ktorého sa mali odpustiť v období od 14.5.2012 do 17.05.2012.

V súvislosti s citovanými ustanoveniami Trestného zákona krajský súd v prvom rade skúmal, či v danom prípade nedošlo k premlčaniu trestného stíhania. Premlčacia doba začala plynúť odo dňa 17.05.2012 a skončila by pri tomto prečine 17.05.2015. Je síce možné súhlasiť s názorom prokurátora, že G. C. bol odsúdený za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2, 3 písm. c/ Tr. zákona rozsudkom OS Košice II. sp. zn. 5T 24/16 zo dňa 20.04.2016, kde skutky páchal v období od 16.08.2012 do 12.11.2012, kedy obvinenie mu bolo vznesené 10.04.2014 a doručené 25.04.2014 a v tomto konaní stíhaný skutok mal G. C. spáchať od 14.5. do 17.5.2012, z čoho je nepochybné, že tento čiastkový útok by tvoril pokračovanie v trestnej činnosti vo vzťahu k čiastkovým útokom, za ktoré bol právoplatne odsúdený vyššie citovaným rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T 24/16, avšak v prípade uvedeného odsúdenia došlo k jeho osvedčeniu sa už dňa 17.9.2019, čiže ešte pred vznesením obvinenia (13.01.2020) v teraz prejednávanej veci a na G. C. sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Zo súdnej praxe vyplýva, že ak u skoršieho právoplatného odsúdenia za čiastkový útok pokračovacieho trestného činu nastali účinky jeho

zahladenia, súd pri odsúdení páchateľa za ďalší čiastkový útok toho istého pokračovacieho trestného činu postupuje (uloží trest) bez použitia § 41 ods. 3 Tr. zákona. Preto v danom prípade nie je možné prihliadať na premlčaciu dobu trestného stíhania určenú u zločinov (t.j. desať rokov), pretože zásadnou je právna kvalifikácia tak, ako ju učiní konajúci súd, teda prečin s trestnou sadzbou odňatia slobody až na 2 roky, pri ktorej je doba premlčania trestného stíhania 3 roky.

V konkrétnom prípade by ale bolo možné aplikovať ust. § 87 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, podľa ktorého sa premlčanie trestného stíhania prerušuje, ak páchateľ spáchal v premlčacej dobe úmyselný trestný čin. Je zrejmé, že G. C. sa dopustil ďalšieho úmyselného trestného činu (zločinu podvodu), za čo bol potrestaný hore uvedeným rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 5 T 24/16 zo dňa 20.04.2016. Trestnej činnosti sa dopúšťal v dobe od 16.08.2012 do 12.11.2012. Pri pokračovacom trestnom čine je trestný čin dokonaný, keď sa vykonal posledný útok (čiastkový akt). Pri spáchaní nového úmyselného trestného činu začína premlčacia doba znova plynúť dňom, kedy bol nový trestný čin spáchaný a nie dňom, kedy bol napríklad vyhlásený odsudzujúci rozsudok. Trestný čin je spáchaný vtedy, keď sú naplnené jeho znaky a z toho pohľadu (z pohľadu plynutia premlčacej doby a jej prerušenia) je bez významu, kedy bolo o ňom rozhodované súdom. Teda nová premlčacia doba k teraz prejednávanému prečinu v súlade s ust. § 87 ods. 4 Tr. zákona začala plynúť od 12.11.2012 a skončila 12.11.2015.

Vo vzťahu k ust. § 87 ods. 2 písm. e/ Tr. zákona (do premlčacej doby sa nezapočítava doba, po ktorú bolo prerušené trestné stíhanie) krajský súd upriamuje pozornosť už na publikované rozhodnutia všeobecných súdov a Najvyššieho súdu SR, podľa ktorých prerušenie trestného stíhania tzv. "vo veci" nemôže vyvolať účinky spočívania premlčacej doby, pretože by každým takýmto rozhodnutím došlo k zmareniu účelu sledovaného hmotnoprávnym ustanovením o premlčaní trestného stíhania. Opačný výklad by totiž znamenal, že vo všetkých trestných veciach, vrátane aj prečinov, by v prípade nezistenia páchateľa bolo možné vydať uznesenie o prerušení trestného stíhania Tr. por. (trestné stíhanie "vo veci"), ktoré uznesenie by malo hmotnoprávne účinky v podobe zastavenia behu premlčacej doby, hoci aj na neurčito. Taktiež výkladom ustanovenia § 87 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252387'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. zák. možno dôvodiť, že dôvody tu uvedené v písm. a/ až d/ sú viazané už na páchateľa trestného činu, resp. obvineného a vo vzťahu k tejto osobe sú tu stanovené dôvody, pre ktoré si takáto osoba "nezaslúži" dobrodenie zákona v podobe behu premlčacej doby a táto spočíva. Je potom len logické, že aj dôvod uvedený ako posledný v písm. e/ tohto ustanovenia zákona sa viaže na osobu obvineného, čomu zodpovedá prerušenie trestného stíhania podľa § 228 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523228'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por., ale nie aj podľa § 228 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523228'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por. Súčasne z výkladu ustanovení § 87 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252387'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Trestného zákona a § 228 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523228'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523228'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523228'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. poriadku a ich vzájomnej súvislosti rezultuje záver, že ústavne konformnému výkladu týchto ustanovení v zmysle zásady právnej istoty zodpovedá záver, že zánik "trestnosti činu" neznamená zánik činu ako výsledku aktívneho prejavu vôle človeka vo vonkajšom svete, ale zánik možnosti stíhania páchateľa - obvineného za spáchanie (trestného) činu. To nutne predpokladá identifikáciu páchateľa predmetného činu, vo vzťahu ku ktorému plynie hmotnoprávna premlčacia doba podľa § 87 ods. 1 a 2 a v prípade uplynutia tejto doby zaniká prípustnosť jeho trestného stíhania, ak nebol obvinený pred jej uplynutím. Procesné prerušenie trestného stíhania "vo veci" (neznámeho páchateľa) plynutie tejto doby neprerušuje. V prípade začatia trestného stíhania "vo veci" neznámeho páchateľa má uznesenie o tomto procesnom úkone charakter umožňujúci zákonným spôsobom zabezpečiť dôkazy zamerané na objasnenie skutku a zistenie jeho páchateľa. Neovplyvňuje však plynutie premlčacej doby (ktorá začína spáchaním trestného činu) na trestné stíhanie konkrétnej osoby. Takéto ovplyvnenie nastáva až prerušením trestného stíhania po vznesení obvinenia konkrétnej osobe (ktorej zároveň prináležia práva, vrátane práva na výber obhajcu, podávania opravných prostriedkov). Čiže prerušenie trestného stíhania "vo veci" teda neprerušuje plynutie hmotnoprávnej premlčacej doby a takýto následok má až prerušenie trestného stíhania obvineného (prim. k tomu uznesenie NS SR 1Tdo 24/2015).

Zohľadniac uvedené preto krajský súd dospel k záveru, že v predmetnej veci rozhodnutia o prerušení trestného stíhania, ktoré sa viedlo len "vo veci", nemá vplyv na beh premlčacej doby, pretože účinky

spočívania premlčacej doby nastávajú iba v prípade (najmä v prípade), pokiaľ je trestné stíhanie vedené (alebo môže byť vedené) proti konkrétnej osobe.

Taktiež v danom prípade nie je možné aplikovať ani ust. § 87 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona - do premlčacej doby sa nezapočítava doba, po ktorú sa páchateľ zdržiaval v cudzine s úmyslom vyhnúť sa trestnému stíhaniu. V danom prípade totiž nebol preukázaný úmysel G. C. vyhýbať sa tomuto trestnému stíhaniu, o ktorom ani nemal vôbec vedomosť, ktorý podľa správy OO PZ Košice -Západ zo dňa 03.08.2016 začiatkom júna 2016 odcestovať do Anglicka. Okrem toho, že v danom prípade uplynula premlčacia doba už dňa 12.11.2015, G. C. mal byť vypočutý v procesnom postavení svedka, pričom prvýkrát sa o jeho osobe ako osobe podozrivej zo spáchania stíhaného skutku zmieňuje pokyn prokurátora zo dňa 21.7.2016. V spise sa nenachádza ani žiaden plán vyšetrovania, prípadne úradný záznam, ktorý by o G. C. hovoril ako o záujmovej či podozrivej osobe. Je pritom zarážajúce a nepochopiteľné, prečo sa s jeho osobou už skôr nejednalo ako s podozrivým, keďže v spise na čl. 53-58 je uznesenie o vznesení obvinenia OR PZ Prešov, odbor kriminálnej polície sp. zn.ČVS-ORP-971/OEK-PO-2011 zo dňa 31.12.2012, ktorým bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie G. T. a G. C. za pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona, ktorého sa mali dopúšťať rovnakým spôsobom, ako je tomu aj pri tomto skutku. Obvinený G. C. sa pritom v rozhodnej dobe premlčacieho obdobia mal zdržiavať na území Slovenska, čo vyplýva jednak z blokových pokút, ktoré mu boli uložené za porušenie pravidiel cestnej premávky (19.04.2015, 26.04.2015, 04.07.2015, 26.11.2015) ako aj jeho osobnej prítomnosti na Okresnom súde Košice II dňa 20.04.2016, kedy bola schválená dohoda o vine a treste vedenej pod sp. zn. 5T 24/2016, či pri uzatváraní tejto dohody na Okresnej prokuratúre Košice II dňa 15.03.2016, čomu nevyhnutne predchádzalo objasňovanie vyšetrovanej trestnej činnosti a muselo dôjsť tak aj k jeho výsluchu pred príslušným vyšetrovateľom.

Z takto rozvedených dôvodov krajský súd, vzhľadom na uvedené, zrušil napadnuté uznesenie u tohto obvineného v celom rozsahu a sám rozhodol o tom, že trestné stíhanie obvineného G. C. pre skutok uvedený obžalobe prokurátora, je neprípustné z dôvodu premlčania, a teda je rovnako neprípustné, aby bolo rozhodované o podmienečnom zastavení trestného stíhania, pričom už orgány činné v trestnom konaní tak mali rozhodnúť z úradnej povinnosti v priebehu prípravného konania.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že na podklade sťažnosti okresného prokurátora, síce podávaného v neprospech obvineného, je potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, pretože došlo k neprípustnosti trestného stíhania.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.